

Estoig bo: enllaç de $-[tʃ]$ final amb b - inicial(ALDC, IX, F 28. *Estoig bo*)

En aquest mapa i comentari ens ocupem exclusivament del contacte fonosintàctic d'una $-[tʃ]$ final amb una bilabial sonora, $[b]$ -; el tractament de la variació de *estoig* i de *bo* es troba en el PALDC, VIII, mapes 1116 i 1117, respectivament.

En general assistim a una realització sonora del so palatal, fidel a la qualitat originària ($stūđiu > *esto[dʒ]u > *esto[dʒ]$) mantinguda en posició intervocàlica (*esto[dʒ]ar*, *esto[ʒ]ar*), ensordida parcialment en dialectes apitxats (val. central, Franja); hem tingut en compte sintagmes amb components diferents però amb idèntic enllaç (*boig bo* 124, *maig bo* 144, *mig bo* 147, *puig bo* 161, *roig bo* 154, *fuig boig* 143, [*ho*, *hou*, *heu*] *faig bé* 29, 130-132, 134-139, 142, 146, 149-152, 156, 171, 172), i notem la realització *fa[jg]* *bé* 148,

primera persona del present d'indicatiu de *fer*. La palatal pot ser fricativa (*esto[ʒ]* *bo* 157).

L'única diferència apareix en mall., que ha vocalitzat el so palatal en $[j]$ (*est[oʝ]* *bo*), com passa en el tractament de les palatals fricatives finals ($p[ej b]o$ enfront de $p[e]ixos$ *bons*) i eventualment en *est[uj]* *bo* 185 i *est[ujd]* *bo* 22, 69, a partir de *estutx*.

Les construccions *estutxe bo(n)*, *estutxe bueno*, *bon estutx*, *funda bona*, que no s'adeqüen a l'enunciat, figuren com a "altres respostes".

És normativa la pronúncia sonora de l'africada final $-[tʃ]$ seguida de consonant sonora (PEOLC *Fonètica*, pàg. 20).

